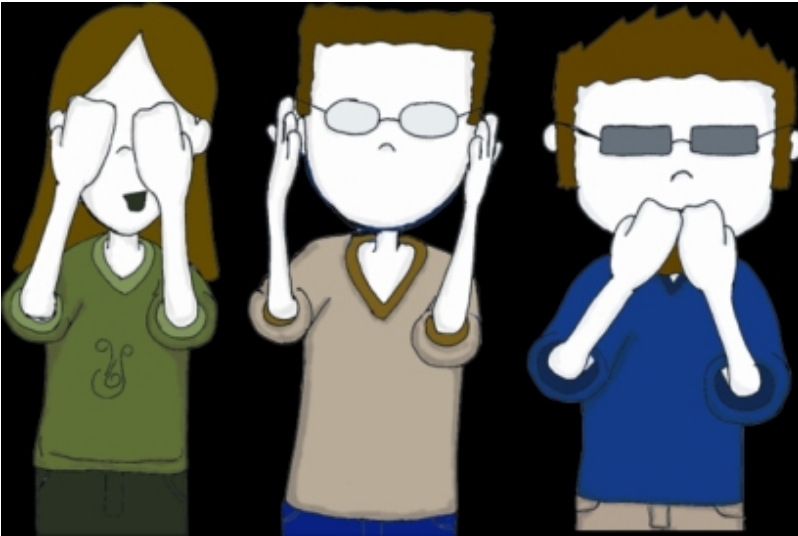
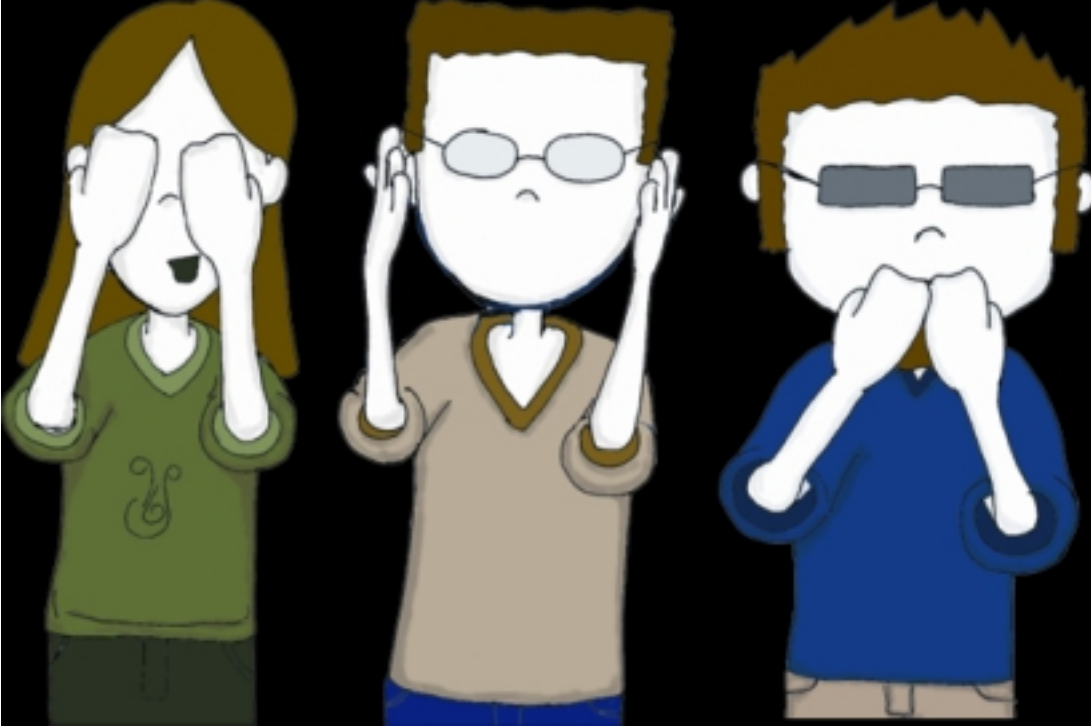

Çözölme...

İçeriği Yazan: [Mehmet Ali YAZICI](#) [1] Zaman: Cum, 02/07/2010 - 10:30

Yazar: Mehmet Ali YAZICI

Sahte yaşamların parıltılı ışıkları altında soluk alarak yaşadığımızı sanıyoruz çoğumuz. Gün geçtikçe, insanlık değerlerinden uzaklaşmanın ve çözölmenin bıkırtıcı baskılaması altında yaşama alıştık/alıştırdık. Demek ki, o sahtelik aslında kendimizde, kendi içimizde.

İnsan, binlerce yıldan bu yana, çok büyük bedeller pahasına elde ettiği, biriktirdiği ve korumaya çalıştığı değerleri terk etmiş durumda. Bu terk ediş, sahteliğimizin tarihsel ve toplumsal zeminini oluşturmakta. Kapitalizmin gayrimeşru yaşam tarzını ve ilişki biçimlerini gizlice onaylamanın utancını yaşamıyoruz.

Vazgeçilen değerleri günümüz şartlarında elde bulundurmak, savunmak ve yaşama geçirmek kolay değil. Bir bedel ödemeyi ve yalnız kalmayı gerektiriyor. Düzenimiz

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

kaybetmekten korkan insanlar olarak göze alamıyoruz bu durumu ve sahte yaşamayı seviyoruz. Kendimizi sorgulamaya ihtiyaç duymuyoruz. Bu yüzden rahatız.

Yaşamın olanakları ve belirleyici toplumsal aktörler bizim sahteliğimizi kutsuyor, alkış tutuyor ve onaylıyorlar. "Daha fazla sahtelik!" diyerek insana yön veriyorlar. Bu yönlendirmeden şikâyetçi olanlarımız bile kendilerini bu yaşama uydurmaya çalışıyorlar. İnsani değerler skalamız ortadan kalkalı çok oldu. Çıtılarımızı düşürdük. Omurgasız ve çift yüzle yaşıyoruz çoğumuz.

İnsanlığın gelişim tarihinde, sahte yüzler oluşturmak için maskeler vardı ama her zaman kullanılmazdı. Ara sıra takılır sonra bir kenara koyulurdu. Şimdi öyle değil ama. Artık insanlar, gerçek yüzlerini gizlemek için yüzlerine taktıkları maskeyi hiçbir zaman çıkarmıyorlar. Bu yüzden kimse kimseyi tanımıyor artık. Gerçek yüzümüzü gizlemenin telaşı içindeyiz. Ne yazık ki, birkaç kişi değil milyonlarcayız. Şairin dediği gibi:

**"Akrep gibisin kardeşim,
korkak bir karanlık içindesin akrep gibi.**

**Serçe gibisin kardeşim,
serçenin telaşı içindesin.**

**Midye gibisin kardeşim,
midye gibi kapalı, rahat.**

Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun, kardeşim.

**Bir değil,
beş değil,
yüz milyonlarlasın maalesef.**

**Koyun gibisin kardeşim,
gocuklu celep kaldırıncı sopasını
sürüye katıverirsin hemen
ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye."**

Bu gidişe bilinen kavramsal düzeyle karşı durmak bir anlam ifade etmiyor artık. Söylenmedik ne kaldı ki! Konuştukça, yazıp çizdikçe daha fazla kirlenmiyor mu insan? Daha fazla batmıyor mu dünya?

Bu anlamsızlığın, değersizliğin ve yanlış gidişin vicdani sıkıntısını, düşünce üreten, kavram kuran ve söyleyen aydınlar çekiyor.

Adorno da onlardan biri. Diyor ki, **"aydın için, kültür alanında bile artık hiçbir sabit, garantili kategori kalmamıştır"** ve ekliyor; **"günün hayhuyu da binlerce talebiyle zihinsel yoğunlaşmaya müdahale etmektedir, bu yüzden bugün biraz olsun kayda değer bir şeyler ortaya koyabilmek için harcanması gereken çaba neredeyse hiç kimsenin altından kalkamayacağı kadar ağırlaşmıştır."**

Bu yüzden boş veriyoruz! Bu yüzden düşünen, üreten ve iyi bir yaşam kurmaya çalışanlarda standartlarını düşürmüş durumdalar. Uyumluluk basıncı her toplumsal alan ve birey üzerinde etkisini göstermekte. Bireyler ve toplumsal muhalefet güçleri direnmeyi unuttular. Şöyle bir çevrenize bakın, bir dönemin devrimcileri şimdi ne yapıp, nasıl yaşamaktalar?

İçinde yaşadığımız dönemin en önemli sorunu, insanın, insani birikimler, değerler ve düşünce sistematiği açısından bir çözölme sürecine girmiş olmasıdır. Bunu engellemenin yolu, başta aydınlar olmak üzere bütün toplumsal öznelerin düşünsel öz disiplinlerinde ortaya çıkan çözölme ve erozyonu durduraktan geçmektedir.

iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [2]

Kaynak URL (08/05/2024 - 12:15 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/cozulme>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-ali-yazici>

[2] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>